

ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΩΣ ΠΡΟΒΙΒΑΣΤΙΚΕ Ο ΠΗΤΕΡ

νεαρός Πήτερ Λόουλευ έναν κάυμό είχε: νά γίνη μά κέρα διάστημας δάστυνομικός, ένα ξακουσμένο λαγανικό της Σκότλαντ Γυάρντ. Γιά την όρα είχε κατορθώσει νά προσληφθῇ στην τοπική δάστυνομιά του Μορλαντσάρ. Δέν είχε πραγματοποιήσει θέασαι από τον άνωρ του, άλλα κι' αυτό επί τέλους ήταν μιά καλή άρχη. "Ας τού παρουσιαστώνταν μιά εύκαιρια και τότε θά έθλεπαν δάνταν άλιος η όχι."

"Όπως δέ θά δήτε παρακάτω, ή εύκαιρια δέν άργησε νά τού δοθῇ κι' ό Πήτερ απέδειξε τι δέξιζε.

Τρεις μήνες είχαν πράσει από την ήμερα που διέπειρε τη στολή του δάστυνομικού. Περνούσε τίς μέρες περιδιέβαζοντας στους ήσυχους δρόμους της έξοχης περιφέρειας του Μορλαντσάρ πότε πεζή και πότε με τη μοτοσυκλέτα του. Εκείνες τις μέρες, στο Λιέρπουλ είχε γίνει ένα διεθνές Αστυνομικό Συνέδριο. Ό νεαρός δάστυνομικός παρακολούθουσε στις έφημεριδες μ' έξαιρετικό ένδιαφέρον τά πρακτικά των συνεδριάσεων. Διάσημοι δάστυνομικοί, γιαστροί, ποινικολόγοι, δικηγόροι καί άλλοι έπιστημονες είχαν συγκεντρωθή έκει και ουζιστόναν γιά την έκληπταστολογία.

— Τι θα έδινα γιά νά μπορούσε νά παρακολουθήσω τις συνεδριάσεις των μουρμύρων διέπειρε ο Πήτερ στενάζοντας κάποιο χράδι, ένα γύριζε στο σπίτι του...

Τό ίδιο χράδι, ό ταγματάρχης Μάρουελ, δάστυνομικός διευθυντής μιᾶς θρησκείας της Αγγλίας, μαζί με τέσσερες συναδέλφους του, έπειταρε με τό αυτοκίνητό του άπο ένα γεύμα των Μελών του Διεισθύντος Αστυνομικού Συνεδρίου. Συζητούσαν και γελούσαν γιατί τά νόστιμα άνεκδοτα που τους είχε διηγηθῆ κάποιος Αμερικανός ντέτεκτιβ, όταν έξιφνα τό αυτοκίνητό τους έσταμπαν στη μέση τού έρημού δημού του Μορλαντσάρ. Ή ώρα ήταν περασμένη, κι' έπειτη ή όλαρη θ' άργησε νά διορθωθῇ κατέθηκαν άπο άμαρτι για τά συνεχίσουν τόν δρόμο για την πεζή, ώς τή πλησιέστερη πόλη. Άλλα δέν είχαν πρόλαβει νά απομακρυνθούν, όταν ένας διαβάτης τους έσταμπαν και τούς ρώτησε τι τούς είχε συμβή. Κι' θάταν έμαθε τό πάθημά τους, τούς πρότεινε νά τους φιλοξενήσῃ στο σπίτι του, τό διπό θριούκόταν έκει κοντά.

— Τ' άνοιμα μου, τούς είπε, είνε Τώμας Ούλιόπου. Μόλις έπιστρέψει ο σωφέρ μου θά τόν στείλω νά ρυμουλήση τό άμαρτι σας. Καί, έν ανάγκη, θά σᾶς δανεισώ τό δικό μου αύτοκίνητο για νά σᾶς πάη δέ την πλησιέστερη πόλη.

Οι δάστυνομικοί δέχτηκαν εύχρειότας την πρόταση τού ιπνευκινού κυρίου και τόν άκολουθησαν. Πράγματι τό σπίτι το? ?ισκόταν έκει κοντά, κρυμμένο μέσα σ' ένα σύδεντρο. Σε λίγο θρηθήκαν άναπτυκτικά καθισμένοι σε μιά εύρεχωρη τιθλή καί ένας ύπαρτης τούς έφερε πιάτα και σιγάρα.

Με την κουβέντα πέρασα καφμά όρα. Τέλος δ' Μαρουελ, δόπιος ένοιασε μιά δάκατανητη διάθεσι γιατί ψηφ. και δινελθήθη, δικαιοί οι σύντροφοι του με κόπο κρατούσαν τά ματία τους άνοιχτα, ρώτων τόν οικεδεστότα:

— Μίστερ Ούλιόπου, λέτε ν' άργηση νά έπιστρέψῃ ο σωφέρ σας;

— Ο σωφέρ μου έπειτρεψε, είπε δίκιοδεστότης μ' ένα πασάρενο χαρούνελο, άλλα δέν θά κατέσθησαν. Τό άμαρτι σας έχει δηροστευθή, κατ' έπιδηλήν μου καί έχει έγκαταλειφθῇ σε Ικανή άποστασιας άτ', έδω. θάτε νά γινθούν τά ίννη σας.

— Τί διάστο θέλεται νά πητε; φώναξε δ' Μάρουελ και προσπάθησε μάταια νά σκηκθῇ δάπο τήν πολυθρόνα που καθόταν.

— Θέλω νά πάω δί την κοπεύω νά έπειστρεψώ πέντε δάστυνομικούς από τόν μάταιον αύτον κάσιο! Ήνοτάλετε καί σείς, ταγματάρχαι σου, δης οι συνάδελφοι σας, ο διπότοι κοιδώς θάλεπτε έκομηθήκαν κιδίας χάρις στο ναρκωτικό που έσειρα στά πιοτά σας... Άλλα δί ταγματάρχης ούτε άκουγε πειά. Τό κεφάλη του είχε γύρει πάπων στο σήθος του. Είχε άποκοιμηθή!

— Ο μίστερ Ούλιόπου ήταν ένας όραμας δύνασε, λεπτός κι' εύλγυστος στίς κινήσεις του σάν πάνθη. Πριν διπό λίγα χρόνια είχε έγκατασταθή έκει πέρα και είχε άγνοράσει τό έρημικο αύτό σπίτι. Στήν ύπερσία του είχε ένεισος ύπαρτες. Δέν είχε σχετισθή με τούς έντοπιους καί ζύσας μιά περιέργη, μιστρηράδων ζώνη, προδύμω που είνε κινήσεις τήν περιέργεια τού Πήτερ. Ό νέας ήξερε δί τού Ούλιόπου έδωσε πολλά χρήματα καί θα περνούσε για πολύ πλούσιος και φιλάθρωτος. Μολαστάτη τού φαίνοταν άντιπαθης και ήποτες. Γ' αύτό, θάταν, κατά σύμπτωσιν, έκεινο δί χράδι, ένω έπειτρεψε στο σπίτι του, είδε τό αυτοκίνητο τών δάστυνομικών νά σταματά και δικουσείς μάρτιος κατόπιν τήν ποδοκλησή τού Ούλιόπου, στάθηκε σκεπτικός. Ο Ούλιόπου κάθε άλλο

πιαρά φιλόδενος ήταν. Γιατί λοιπόν κάλεσε τούς δάστυνομικούς στό σπίτι του; Ό Πήτερ άποράσιε νά τό έξακριβώσῃ καί άδιστακτα τράβηξε πρός τό σπίτι τού Ούλιόπου. Προσεκτικά έκανε τό γύρο τού σπίτιου. Προχωρούσε σκυφτός και κρυψώντας πίσω από τά δένδρα και τούς θάμνους. Δέν είδε κανέναν. Το παρόνταρα ήσαν κλειστά, άλλα ή τύχη τόν εύνόησε, γιατί θρήψε την πόρτα τής ύπερσίας άνοιχτη και άπαρτηρης μπήκε στό σπίτι. Προχωρώσε τούς μπροστά το χωρίς ευτυχώς νά συναντήση κανέναν. Ακούσεις διμίλες και διπλέσιας άνοιχτη διό οικοδεστόπτης με τούς ένεισος του κουβέντιαζαν στο θύλιοσηκή. Ό Πήτερ κρύφηκε στό διπλανό δωμάτιο και διφορέ άνοιχτη μιά χαραμάδα στην πόρτα, έτοις ώστε νά παρακολουθή τι γίνοταν.

Δέν περιμένεις πολύ, δάν ακούσου μέ κατάπληξη τά λόγια τού Ούλιόπου και σέ λίγο τόν οικοδεστόπτη με δύο δικένευς υπηρέτες νά μεταφέρουν έναν-έναν τούς άναστηθήστης δάστυνομικούς. Αποφάσισε νά τούς άκολουθηση και, προσεκτικά γιά νά μην τό ίδιον, δί Πήτερ τόν πήρε τό κατόπιν. Άλλα αύτοι ήσαν μόνοι τους, ώστε ούτε κάν σκέφθηκαν νά γυρίσουν γιά νά κυττάσουν πάσι τους. Πέρασαν ένα διάδρομο στό έβδομον πότι οι περιστρέψαν πάρτα και κατόπιν μερικά σκαλοπάτια που κατέβαιναν σ' ένα μεγάλο ύπογειο. Ό Πήτερ κρύφηκε πίσω από τό άνοιχτο φύλλο τής πόρτας. Μια στιγμή σκέφθηκε νά φύγη και στεπούν νά ζήτηση θωθίση. Κατόπιν συλλογίστηκε τό δεν είληγε τη μοτοσυκλέτα του κι' έποιμνας πιθανόν ή θωθίσης έμενε πολύ άργα. "Ισως νά μπορούσε νά φανή πιο χρησιμός άν έμενε κοντά τους. "Ετοις τή στιγμή ποι δί Ούλιόπου με τούς θωθίσους του θηγήκαν από τό ύπογειο γιά νά φέρουν τό τελευταίο θύμα τους Τό Μάρουελ, έκεινος κατέβηκε στό ύπογειο και τρύπωσε πίσω από τό έπογειο, διάλλα δέν τούς θωθίσης πάρει περιστρόφο του μαζί του και περίποιες. Βεβαιώθηκε διό είληγε τό περιστρόφο του μαζί του και περίποιες. Σε λίγο οι συμμοριές έπειτεψαν μέ τόν διανισθήτο Μάρουελ. Ο Ούλιόπου έλεγε στούς Κινέζους του:

— Φών — Τών, οι φιλόδενούμενοι μου θά ξυπήσουν σε μισή ώρα. "Εσύ κι' ό Λι-Τσίγκη θά μια υδρίεις στάθηκε στά θαυματήρια τού σας. Θά διασκεδάσουμε απόψε, γιατί φαντάζομαι πώς κι' έσεις δέν έχετε συμπάθεια στούς πόλισμαν;

— Τούς μισούμε, άφεντικό. Τούς πάς θά τούς θωθίσουμε, έκεινος κατέβηκε στό ύπογειο και τρύπωσε πίσω από τό έπογειο, διάλλα δέν τούς θωθίσης πάρει περιστρόφο του μαζί του και περίποιες. Σε λίγο οι συμμοριές έπειτεψαν καλά τήν τέχνη μας.

— Εννοίασα σου! Ό θά μείνης εύχαριστημένης...

— Ο Πήτερ δέν πιστεύει στή αυτή του κι' ένοιασε ένα ρίγος να πέρνει στό κορμή του. "Ήταν δυνατότα: Τού φάνηκε πώς είχε τρελλάθη κι' άστι αύτά που έθελε πει' ή άκουγε ήσαν παρακρούσεις τής φαντασίας του. "Αναρωτιόταν ποιός ήταν αύτός δί Ούλιόπου: "Ασφαλάς κάποιος μεγάλος κατοικός. Οι τρεις δύνες είχαν φύγει τώρα από τό έπογειο, άλλα δέν τούς θωθίσης πάρει περιστρόφο του μαζί του και χυράς,

— Ο Πήτερ έκλεισε τά ματία του μέ φρίκη. Μά μάσως τά άνοιξε πάλι περιέργους και έτοιμος γιά την πολυθρόνα του. "Ήταν δυνατότα: Ηλέγεις νά πέρνεις στό πάνω την πόρτα σου. Τά χέρια τους ήσαν δεμένα διπιθάγκωνα. Ό Μάρουελ σέρνοντας πήγε και δικούπησε την πλάτη του στό δυό θωρέλια που έκριναν τόν Πήτερ. Ό νεαδος δάστυνομικός σκέψηθε διό και τώρα ή Τύντον τόν θωθήση. Θά μπορούσε εύκολα νά κόψη τά δεσμά τού Μάρουελ γιά τόν άντηλφθη κανείς. Καί σε μια στιγμή ποι δί Ούλιόπου μποράσιε πάρτης κακίας και χυράς,

— Μή κινηθῆτε! Απλώσετε λιγάκι τά χέρια σας σάν μάρμεσα στά δυό θωθέλια γιά νά μπορέσου νά κόψω τά δεσμά σας... Ωραία! Τών κρατήστε τά χέρια σας στήν ίδια θέση. γιατί νά μην θωπισασθούν...

— Μέ το σουγιά του διέπειρε ο Πήτερ έκφυγε τά δεσμά τούς πεταχτή από τήν κρυψώνα τους.

— Ο Ούλιόπου έπειτρεψε μόνος του στό έπογειο. χαμογέλασε και είπε:

— Κύριοι! Τό όπωνινό αύτοκινητό δάτυχημά σας με χασπούσε έξακριτικά. Δέν έπιπλα, σταν θυγήκα νά κάνω τά περιπτώση τού λίγο μετά τό δέπινο, διό θά είναι τήν τιμή νά συναντήσης πέντε ξακουστικά σας οικοδεστόπτης την ίδια σειρά. Μέτρασε την πόρτα του καλύπτεις με την θυγήκα σας στήν ίδια θέση. Είναι τόν ένδιαφέρον νά μάθετε. Άλλα δή έπιμων καταπλιώσεις τής Αστυνομίας μ' ένοχλει, έποιμνως δηλαγώνεις την έναστρη στούς πέντε ξακουστικά σας.

— Είναι τόν ένδιαφέρον νά μάθετε. Άλλα δή έπιμων καταπλιώσεις την έναστρη στούς πέντε ξακουστικά σας.

γνωνικά, όπως είστε σείς, θά ξώ νά κερδίσω πολλά. 'Ομοιογήστε δύμας δτί είμαι άριστοτέχνης στό είδος μου! 'Εμπειρογνώμονες, τάμιαί κι' αυτοί οι Τραπεζιτικοί Οίκοι άκομα δέν μπορούν νά διακρίνουν τά πλαστά τραπεζογραμμάτια μου όπό τά δικά τους τά γνήσια.

Μά δ Ούλόμπιο δέν πρόλαβε νά τελείωση τό λογιδιμό του. Ο Πήτερ είχε σκεφθεί νά ήταν καρός νά ένεργητη. Πετάχθη λοιπόν άπό την κρυψώνα του καί προτείνοντας τό περίστροφό του, φώναξε:

— Όλα λογαριαστούμε τώρα οι δύο μας, Ούλόμπιο!

Κι' άμεσως πυροθόλησε.

Ο Ούλόμπιο σωριάστηκε κάτω με μιά σφαίρα στή δεξιά ώμο πλάτη.

Τότε ο Πήτερ πέταξε τό σουγιά του στόν Μάξουελ, λέγοντας του :

— Γρήγορα έλευθερώστε τούς άλλους...

Κατόπιν έσκυψε κοντά στόν λιπόθυμο Ούλόμπιο καί άρχισε νά τόν ψάχνη, θέλοις δτί θα εύρισκε κανένα δπλό άτάνω του. Πραγματικάς Θρήνος ένα περίστροφο, τό πήρε καί τό έδωσε τού Μάξουελ. Στό μεταξύ οι άλλοι αίχμαλτοι είχαν όπλισθη μ' δτι πρόχειρο θρήκαν μεταξύ τών θασανιστικῶν έργωσειών τών Κινέζων κι' δτάν οι έσπευσαν, άκουγοντας τόν πυροβολισμό, οι άστυνομικοί τούς δέχτηκαν μετά τά περίστροφα στά χέρια. Σ' ένα λεπτό τούς έδεσαν χειροπόδαρα καθώς καί τόν λιπόθυμο πάντοτε οίκοδεσπότη.

Κατόπιν δ Πήτερ καί οι άστυνομικοί έσπευσαν νά δινέθουν καί νά έρευνησουν τό σπίτι καί τά έξαρτηματά του. 'Αλλά δέν θρήκαν κανέναν άλλον. Προφανώς δ Ούλόμπιο είχε δώσει άδεια έδους στήν υπηρεσία του γιά ννανα πιό έλευθερος. Τότε δ Πήτερ τηλερώνησε στή Διεύθυνσα τής 'Αστυνομίας καί λίγη ώρα κατόπιν τρία αυτκίντα στάθηκαν μπροστά στό σπίτι. 'Ο άστυνόμος με τούς άνδρας τού έσπευσαν νά τεθούν ύπό τάς διαταγές τού ταγματάρχη Μάξουελ.

— Άσθμε τό μυστήριο τών πλαστών τραπεζογραμμάτων που κυκλοφορούν τόσον καρό τώρα καί πιάσαμε τόν δρηγόν τής σπέρας τών παραγραφακτών — είπε δ Μάξουελ. 'Εμπρός τώρα, Νά γίνει άμεσως μιά ουσιηματική έρευνα μέσα στό σπίτι. 'Ο νεαρός καί ανεκτίμητος φίλος μας δτι' έδω με μάς θηρήθη πολύ. 'Απατώ νά γίνει άμεσως ή προαγωγή του καί μάλιστα, σκέπτομαι νά τόν πάρω μαζύ μου. Είνε τόσο ζειος, ώστε θά γίνει πολύτιμος συνεργάτης μας...

Την έπομπή ή έμημερδες έγραψαν με χτυπητούς τίτλους τή σύλληψη τόν δρηγού τής σπέρας καί τήν άνακλαψη τού καταφύγου τής μυστικής οργανώσεως πού είχε διαστατώσει τό Λονδίνον ένα χρόνο τώρα με τά πλαστά τραπεζογραμμάτια που κυκλοφορούσε.

Ο Πήτερ Λόουλευ προσελήφθη άπό τόν ταγματάρχη Μάξουελ στό τμήμα τής μυστικής άστυνομίας. Φάνησε τόσο ζειος, ώστε μεσαϊτού χρόνο πήρε προαγωγή καί μετάλλιο άνδρείς.

Οο γιά τόν Μίστερ Ούλόμπιο τό δέστειλαν πίσω στής 'Ινδιες, όπου τόν ζητούσε ή 'Αστυνομία τού τόπου γιά φόνους καί δπάτες. Καί άφοι συνελήφθη δρηγήδος τής σπέρας, ή 'Αστυνομία δέν δυσκολεύτηκε νά πάστη καί τά λοιπά μέλη τής συμμορίας.

ΑΤΤΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Ένας έξυπνότατος Έβραιος έπιχειρηματίας, έγκατεστημένος στήν Βάρσωσθα δνοίζει τελευταίως μιά χαρτοπαικτική λέσχη, ένα ένεχυροδανειστήριο καί ένα μεσιτικό γραφείο.

— Ετοι οι πελάτες του πού θά χάνουν στά χάρτια, θά καταφεύγουν στό ένεχυροδανειστήριο ή στό μεσιτικό γραφείο τού.

* * *

Στήν Νότιο Αφρική άνεκαλύψει τελευταία, άπό τόν ειδικούς έπιχειρηματίας, δτί δ μέσος δρος τής ταχύτητος μιᾶς άστραπῆς είνε 29.500 μιλίαν τό δευτερόλεπτο.

* * *

Η άπολυτη υγεία στήν αινιγματών ψαίνεται πώς δέν είνε δύο νομίζουμε, σύνηθες φαινόμενο.

— Ετοι τούλαχιστον θεβαίωνε δρηγάνδος φαινόμενο, δηδούς ισχυρίζεται δτί επί τριάν άνθρωπων, μόνο δ ένας συγκεντρώνει τά στοιχεία τής άπολυτου υγείας!

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Οι καρχαρίαι σπανίως σκοτώνουν τόν άνθρωπον με τό ποδικό την ζτύπημα.

— Τον άφνινον νά εξαντλήθη άπό τά τραμάτα πού τον προξενούν καί στό τέλος τόν καταβοχθίζουν χωρίς νά διατρέξουν τόν παραμικρό κίνδυνο.

* * *

— Μιά ήλικιασμένη κυρία που ζή απόμονωμένη σε μιά περιοχή τής βορείου Σκωτίας, κατοιδώνει νά διαβάζει δ-7 μυθιστορήματα τήν έβδομαδα, με άναλογη ένος βιβλίων στήν ημέρα.

— Αν λάβουμε ότι δην τόν μεγέθος τών μυθιστορήμάτων, μερικά τών δποιών αποτελούνται άπο 50 καί ίνω σελίδες, τό κατόπιν, στής κυρίας ουτής είναι καπαλητηκόν.

— Ή βιβλιοφάγος ανή την γνωτία—ή οτοια ονομάζεται Σινθ Εκλύν—ζει καταβοχθίζοντας τόν τόρο μετά την ημέρα,—είναι καταβοχθίζοντας τόν ίδιον ζόρισμα σε περιόδου 511.050 σελίδων ...

* * *

— Ο πρώτος πιανίστας, δην οποιούς δισφάλισε τά δάχτυλα τών χειρών του είνε δ διάσημος Παντερέφσκυ.

— Ο Παντερέφσκυ, είχε κάποιας άγκαζαριστή για έρισμένα ρεοιτά στήν 'Άμερικη. Επι τήν ενταράζη ανή δε δάσπάλισε τά δάχτυλα τού σε μιά άσφαλτική έταιφία με τό ποσόν τών 3.750.000 φράγκων!

— Λίγον καιρό άγρότερα δισφάλισε στήν 'Άμερικη τά δαχτυλά του κι' δ διάσημος βιολίστας Ζάν Κούμπελικ.

* * *

— Στό 'Άμεριτον τής Σκωτίας, είνη τήν ευκαριό τών έρωτών τού ιωβελαίστον τόν 'Αγγλων βασιλεών, 50 ζηγάτες, κήστες καί μαργαριτού—κατώθωναν νά κτίσουν στήν έντελα δυδ σπίτια—μονοκατοικίες με τέσσερα δωμάτια καί κουζίνα το καθένα — στό άπιστευτο χρονικό διάστημα τών 50 ώρων!

— Τά δέν λόγω σπίτια είνε τώρα γνωστά σε δηλη την 'Αγγλια ως 'κατοικίες τών 'Ιωβιλαίων καί στό πουληθών άντι 420 λιρών έκαπον.

* * *

— Σε μιά σκηνή τού έρωτον «Μιά ουναρπαστή περιπέτεια» στό κινηματοθέατρο τόν πράγκηπος 'Εδωνάρδουν, στό Σόχο τού Λονδίνου, είκονιζοντας δυδ πετάστηκον στό μέλλον ή κινηματογραφικές έταιφειες.

— 'Ετοι εις περιπέτειαν περχαΐς οι θεαταί θά προσβάλωνται από τή δημητρί τού καπνούν δαν παιζούνται πολεμικές τανίσ θά μυριζούνται καί οίσαν καθ' έξης, για νά γίνεται παραστατικότερον τό παιζούνται έργων, τή βοηθεία τής δισφήσεως.

— 'Αν υπερέθη δτί οι περχαΐς πού απεκαλύψανται πολεμικές τανίσ θά δισφήσεως.

— Η κανονιά ανή απότελει μιά δοκιμή τού 'όσφρητον κινηματογράφου, πού, καθώς παίνεται, έχουν δην φυν τους νά έγκαινονται στό μέλλον ή κινηματογραφικές έταιφειες.

— 'Ετοι εις περιπέτειαν περχαΐς οι θεαταί θά προσβάλωνται από τή δημητρί τού καπνούν δαν παιζούνται πολεμικές τανίσ θά μυριζούνται καί οίσαν καθ' έξης, για νά γίνεται παραστατικότερον τό παιζούνται έργων, τή βοηθεία τής δισφήσεως.

* * *

— Τά ιπτάμενα ψάρια παραγουν, δταν βρίσκονται έξω τό νερό, ή οι διμάτες πού πολύ με σφρίγημα παρουσιάζονται.

— Στήν Αρεική μάλιστα διάρροχον σε μερικές λίμνες, ένα είδος περχαΐς, ή 'λευκή περχαΐς' διαμαρτυρεύεται, τήν δποιαν διποιαδόν 'γκιναίμα' γιατί... δταν τήν ένοχή διποιαδόπτε πρότος πηδά έξω από τόν νερό καί σκούβει σάν γνωνία!

* * *

— 'Οποιος βρή καί άνασσαν, ε.α πιώμα ζώων ή άνθρωπων έπει τόν Τάιπεια, παίνεται από τή δημοτικής άρχες τού Λονδίνου 3 λίρες.

— 'Επίσης δημος ιείτη τό δραγάτερο νέμα, παίρνει από τήν 'Λεσχή τών τρεπαλόγυων τού Λονδίνου' 2 λίρες.

* * *

— Στή γαλλική πόλι Λιλλ, ιείται κάθε χρόνο δ άγων δρόμου τών ανταγωνών, δ όποιος συγκεντρώνει τό ένδιαφέρον δουν τού κόδμουν.

— 'Επίσης δημος ιείτη τό δραγάτερο νέμα, παίρνει από τήν ημέρα την ισχυρότερη άγχος δρόμου, γραφικώτατος, στόν δημοπληθή δηλαδή έναν δημόσιο ίσχυρος ήχος. δταν θά λεπτά, έχοντας στό κεφαλή της ένα φορτίο 45 λιβρών!